

# การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ณัฐกานต์ โรจนพรประสิทธิ์<sup>1</sup> และศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย<sup>2</sup>

<sup>1</sup>นักศึกษานิเทศศาสตร์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

<sup>2</sup>ที่ปรึกษาภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

## บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาจีนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ 3) ศึกษาความสามารถในการผลิตผลงานหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 50 คน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินความสามารถในการผลิตผลงาน และแบบประเมินความคิดเห็นการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ( $SD$ ) สถิติทดสอบ t-test แบบ Dependent, One Sample t-test One-Way ANOVA เปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้เชฟเฟ และ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการทดลอง นักเรียนมีผลการเรียนรู้ภาษาจีนสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังการทดลอง นักเรียนมีความสามารถในการพูดสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสามารถในการผลิตผลงานของนักเรียนหลังการทดลองอยู่ในระดับดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) หลังการทดลอง นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

**คำสำคัญ:** ผลการเรียนรู้ ความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ

## The Development of Chinese Speaking Ability for Communication using a Productivity Based Instructional Model for Twelfth Grade Students

Nuttakarn Rotjanapornprasit<sup>1</sup> and Siriwan Vanichwatanavorachai<sup>2</sup>

<sup>1</sup>Master of Education Program in Curriculum and Supervision, Silpakorn University

<sup>2</sup>Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Silpakorn University

### Abstract

The purposes of this research were 1) to compare Chinese learning outcomes of twelfth grade students before and after the implementation of a productivity based instructional model, 2) to compare Chinese speaking ability for communication of twelfth grade students before and after the implementation of a productivity based instructional model, 3) to study students' work productivity after the implementation of a productivity based instructional model, and 4) to study students' opinions towards the productivity based instructional model. The sample of this study comprised 50 twelfth grade students who were studying in the second semester of academic year 2017 at Rachineeburana School, Amphoe Muang, Nakhon Prathom, chosen through simple random sampling. The research instruments were lesson plans; learning outcome test; evaluation form of Chinese speaking ability for communication; evaluation form of work productivity and questionnaires. The data were collected and analyzed by percentage (%), mean ( $\bar{X}$ ), standard deviation (*SD*), dependent one sample t-test, one-way ANOVA and content analysis.

The research results were as follows: 1) The mean Chinese learning outcome of the twelfth grade students after the implementation of the productivity based instructional model was higher than before the implementation, a statistical significance at the .05 level. 2) Mean Chinese ability for communication of the twelfth grade students after using the productivity based instructional model was higher than before the implementation, a statistical significance at the .05 level. 3) Mean work productivity of the twelfth grade students after the implementation of the productivity based instructional model was at excellent level. 4) The twelfth grade students' opinions towards the productivity based instructional model were at the highest level.

**Key Words:** Learning Outcome, Chinese Speaking Ability, Productivity Based Instructional Model

Received: 14 January 2019

Revised: 25 June 2019

Accepted: 9 July 2019

## บทนำ

จากกระแสโลกาภิวัตน์หรือการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจและสังคมวิวัฒนาการโลก การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ประเทศจีนเป็นหนึ่งในประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจของโลก ส่งผลให้ภาษาจีนมีความสำคัญและมีบทบาทมากขึ้นในเวทีโลก โดยภาษาจีนได้รับการกำหนดให้เป็น 1 ใน 6 ภาษาทางการของสหประชาชาติ (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2555) อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทยมากกว่า 30 ปี ในปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นตลาดใหญ่ที่มีธุรกิจจากนานาประเทศเข้าร่วมลงทุน จึงมีอำนาจมากขึ้นในเวทีเศรษฐกิจโลก และเป็นประเทศที่ให้การสนับสนุนงบประมาณจำนวนมากในการเผยแพร่การเรียนภาษาจีน แก่หลายประเทศทั่วโลก ประเทศไทยจึงมีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นอย่างจริงจัง

การส่งเสริมพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2549 กระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น ได้ผลักดันแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549–2553) ซึ่งเป็นแผนดำเนินการ 5 ปีขึ้นไป แผนยุทธศาสตร์นี้มีเป้าหมายการพัฒนาดังนี้ 1) จัดการเรียนการสอนภาษาจีนในทุกระดับชั้นของการศึกษาในประเทศไทย โดยนักเรียน/นักศึกษาในระบบโรงเรียนทุกคนได้เรียนภาษาจีนอย่างมีคุณภาพและผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามสัดส่วน คือเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 ในทุกช่วงชั้นเรียน 2) นักเรียน นักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาจีน ประมาณ 4,000 คน ได้รับการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเฉพาะทาง 3) ประชากรวัยแรงงานได้เรียนภาษาจีนและใช้สื่อสารในการประกอบอาชีพจำนวน 100,000 คน แผนนี้มียุทธศาสตร์หลักอยู่ 5 ยุทธศาสตร์ด้วยกัน คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การปรับปรุงและพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดระบบสนับสนุนวิชาการให้ได้มาตรฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมระบบการศึกษาตามอัธยาศัย ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาจีนให้เชี่ยวชาญในวิชาชีพเฉพาะ (ข่าวออนไลน์ RYT9, 2549) แต่ในปัจจุบันแม้จะมีการวางนโยบาย หรือรูปแบบการส่งเสริมการเรียนภาษาจีนที่เพิ่มมากขึ้น แต่ปัญหาการจัดการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาจีนของนักเรียน มีส่วนในการส่งผลให้นักเรียนไม่กล้าและไม่มีโอกาสในการใช้ความสามารถในการพูดภาษาจีนเท่าที่ควร ดังที่ ลี อี้ (2550) ได้เสนอความคิดเห็นว่านักเรียนไทยในระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เรียนวิชาภาษาจีนมีปัญหาในการพูดค่อนข้างมาก พูดไม่ถูกต้อง อักษรวิธีไม่ถูกต้อง ซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจมีสาเหตุมาจากการไม่กล้า

พูดออกเสียงต่อหน้าผู้อื่น ไม่มีโอกาสได้ใช้การพูดสื่อสารในสถานการณ์จริง รวมถึงไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาจีน ประกอบกับ รัตชนก เมืองเชียงหวาน (2558) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศจีนที่จัดไว้ สำหรับนักศึกษาต่างชาตินั้น พบว่ามีข้อจำกัดที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนในไทยไม่ประสบความสำเร็จ เป็นเพราะการขาดโอกาสในการใช้ภาษาจีนอย่างเพียงพอในการสื่อสารหรือการฟัง การอ่านหนังสือ ชมภาพยนตร์ อ่านนิตยสารภาษาจีนนั้นมีน้อยมาก ขณะที่เวลาเรียนในชั้นเรียนมีน้อยเกินไป ไม่มีกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาจีนนอกห้องเรียน จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของผู้วิจัยในแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-จีน โรงเรียนราชินีบูรณะที่เริ่มเปิดสอนตั้งแต่ปี 2552 พบว่า มีนักเรียนที่สนใจเรียนวิชาภาษาจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่โอกาสในการแสดงออกด้านการพูดกลับน้อยลง ทั้งนี้ นักเรียนให้ความสนใจในการเรียนไวยากรณ์และเนื้อหาที่ใช้ในการเตรียมสอบระดับชั้นอุดมศึกษามากกว่า ซึ่งจากผลการเรียนในแต่ละปีการศึกษานั้น พบว่านักเรียนจำนวนร้อยละ 70 นั้น มีผลการเรียนที่วัดโดยแบบทดสอบอยู่ในระดับดี แต่ผลการประเมินทักษะในการพูดนั้นอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ แม้จะมีครูเจ้าของภาษาเป็นผู้ดูแลและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายวิชาที่เน้นการฟังพูด แต่นักเรียนก็ไม่ได้ให้ความสำคัญ ในการที่จะพยายามหาความรู้ด้วยตนเองและไม่มีความพยายามในการใช้ภาษาเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา จึงส่งผลถึงการที่ไม่สามารถนำภาษาจีนออกไปใช้ในชีวิตประจำวันและการพัฒนาชุมชนหรือต่อยอดสู่การประกอบอาชีพ จากผลการรายงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ Hanban Confucius institute (Zhang jinjun, 2009) ได้กล่าวถึง การดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติว่าใน ปี 2552 มีการปรับรูปแบบของการสอบวัดระดับภาษาจีนขึ้นใหม่ โดยเพิ่มการสอบวัดระดับการพูด จากเดิมรูปแบบของการวัดความสามารถที่เน้นเพียงการวัดทักษะในการฟัง อ่าน และเขียนเท่านั้น ซึ่งทางสำนักงานได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของความสามารถในการพูด ที่ในปัจจุบันนั้นผู้เรียนมักจะมุ่งเน้นการฝึกอ่านเขียนไวยากรณ์เพื่อการสอบเพียงอย่างเดียว แต่ไม่สามารถที่จะนำความสามารถและความรู้ที่เรียนมานำไปใช้ในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคมในชีวิตประจำวันตลอดจนการประกอบอาชีพ

จากปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรม อันพึงประสงค์ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการรายงานพัฒนาการศึกษาโรงเรียนบางบัวทองราชภัฏบารุง ประจำปีการศึกษา 2550 (โรงเรียนบางบัวทองราชภัฏบารุง, 2550) ที่พบว่าผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาจีน นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาโดยเฉพาะด้านการสื่อสารช้า ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหามากเกินไป การจัดการเรียนการสอนที่ไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสื่อสารของนักเรียนที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายประกอบกับ กมลวรรณ จังตระกูล (2556) ได้กล่าวถึงปัญหาของการเรียน

ภาษาอังกฤษเช่นกันว่า นักเรียนมีปัญหาและไม่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง เนื่องจากมีข้อจำกัด ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษและไม่สามารถพูดเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ครูกำหนดหรือจากสถานการณ์ที่พบเจอได้จริง ซึ่งการจัดกิจกรรมแบบเดิม ๆ ตามหนังสือ ยังไม่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก และการรู้จักการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพียงพอ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเรื่องกระบวนการเรียนรู้ที่จะสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทั้งด้านการใช้ภาษาและความคิดสร้างสรรค์ ดังที่สุณิสา เกียวกุล (2548) ที่ได้เสนอความคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมในรูปแบบที่นอกเหนือจากการเน้นทักษะทั้ง 4 ด้าน ว่า นักเรียนต้องสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ได้จริง ๆ การที่ผู้เรียนใช้ภาษา ได้ถูกต้อง คล่องแคล่วเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จากการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษาตามความสนใจและความถนัดของนักเรียน ประกอบกับ จันทรเพ็ญ เชื้อพานิช (2549) ได้กล่าวถึงการศึกษาแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถและคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ที่จะเตรียมผู้เรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ ในศตวรรษที่ 21 และสามารถปรับเข้ากับการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งเป็น 1 ใน 3 รูปแบบที่ได้จากพัฒนาการเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพ (Crystal-based / Research-based / Productivity-based Instructional Model หรือ CRP) ที่ประกอบด้วยรูปแบบการเรียนการสอน 3 รูปแบบ คือ รูปแบบการเรียนการสอนแบบตกผลึก (Crystal-based Instructional Model) รูปแบบการเรียนการสอนด้วยวิธีการวิจัย (Research-based Instructional Model) และรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ (Productivity-based Instructional Model) โดยผลดีของการที่ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ประกอบเข้ากับกระบวนการขั้นตอนการเรียนการสอนที่ได้ใช้แนวคิดสำคัญ ที่เป็นฐานในการเรียนการสอนด้วย 5 แนวคิด คือ การเรียนรู้ในบริบทจริง (Situated Learning) การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง (Self-regulated Learning) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative-learning) การเรียนรู้แบบร่วมกัน (Collaborative Learning) การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-based Learning) นำไปสู่การกำหนดขั้นตอนการสอน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการเตรียมบริบทตามสภาพจริง ขั้นการตั้งเป้าหมาย ขั้นการวางแผนและดำเนินการและขั้นตอนการติดตามและประเมินผล ไพฑูรย์ สีนสารัตน์และคณะ (2549) กล่าวว่า ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะต้องมีความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 และตระหนักถึงบทบาทของตนในการใช้วิธีการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการคิดขั้นสูง และสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนแบบร่วมมือ และเรียนรู้เนื้อหาที่เกี่ยวกับบริบทที่เป็นสภาพจริงผ่านการทำโครงงาน นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติมีการเรียนรู้ร่วมกัน โดยอาศัย

เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญ ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ฝึกการวิเคราะห์หลากหลาย ส่วนครูมีบทบาทผู้อำนวยการความสะดวกและประเมินนักเรียนตามสภาพจริงจากความสามารถที่เกิดขึ้น

จากความเป็นมาและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและความสามารถในการพูดภาษาเพื่อการสื่อสารแล้ว อีกทั้งยังเป็นการสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสร้างสิ่งที่เกิดคุณค่าต่อชุมชนสังคม เป็นรูปแบบที่เน้นการปฏิบัติจริง การเรียนรู้ร่วมกันโดยศึกษาจากแหล่งเรียนรู้รอบทิศทางสภาพจริง โดยผ่านการสื่อสารโดยใช้ภาษาจีนเป็นสื่อกลาง จึงเป็นโอกาสอันดีในการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาจีน เพื่อการสื่อสาร ต่อยอดสู่การประกอบอาชีพและสร้างประโยชน์แก่แหล่งชุมชนและพัฒนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาชีพและท้องถิ่น ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โดยการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการผลิตผลงานของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ

### ขอบเขตของการวิจัย

#### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-จีน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 95 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 จำนวน 50 คน แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-จีน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random-sampling) โดยวิธีการจับฉลากจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-จีน จำนวน 2 ห้องเรียน ที่มีผลการเรียนไม่แตกต่างกัน

### ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ
2. ตัวแปรตาม คือ
  - 2.1 ผลการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาชีพและท้องถิ่น
  - 2.2 ความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
  - 2.3 ความสามารถในการผลิตผลงาน
  - 2.4 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ

### สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาชีพและท้องถิ่น ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ สูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ
2. ความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ
3. ความสามารถในการผลิตผลงานของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ อยู่ในระดับดี
4. การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ มีความคิดเห็นต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพอยู่ในระดับดี

### วิธีดำเนินการวิจัย

#### เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ เรื่องอาชีพและท้องถิ่น จัดรูปแบบหน่วยการเรียนรู้ตามกระบวนการขั้นตอนรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ จำนวน 5 แผน รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ระหว่าง 0.67–1.00
2. แบบทดสอบผลการเรียนรู้ เรื่อง อาชีพท้องถิ่น เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังจบกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกคำตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และแบบทดสอบปรนัยชนิดจับคู่ (Matching) จำนวน 10 ข้อ จำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ รวม 20 คะแนน เพื่อทดสอบความรู้ภาษาจีนเรื่องอาชีพและท้องถิ่น มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ระหว่าง 0.67–1.00



3. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics) 5 ระดับ ใช้ประเมินก่อนการจัดการเรียนการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และหลังการจัดการเรียนการสอนของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2

4. แบบประเมินความสามารถในการผลิตผลงาน โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการผลิตงาน ใช้ประเมินหลังจากจบกระบวนการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics) 5 ระดับ

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ จำนวน 16 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ และตอนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะ ให้นักเรียนเขียนแสดงข้อเสนอแนะและความคิดเห็นที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพเพื่อพัฒนาการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร จำนวน 1 ข้อ

#### **การรวบรวมข้อมูล**

การดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการวัดผลการเรียนรู้ด้านความรู้ก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เรื่อง อาชีพและท้องถิ่น โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ชนิดปรนัยเลือกคำตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และชนิดปรนัยแบบจับคู่ (Matching) จำนวน 10 ข้อ จำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนราชินีบูรณะ จำนวน 50 คน

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ ใช้ระยะเวลาการ จำนวน 14 ชั่วโมง จำนวน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน ได้ดำเนินการตามขั้นตอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ 4 ขั้นตอน

3. ผู้วิจัยประเมินผลการเรียนรู้ เรื่อง อาชีพและท้องถิ่น โดยทดสอบหลังการจัดการเรียนการสอน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ชนิดปรนัยเลือกคำตอบ (Multiple-choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และชนิดปรนัยแบบจับคู่ (Matching) จำนวน 10 ข้อ จำนวน 20 ข้อ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนราชินีบูรณะ จำนวน 50 คน

4. ผู้วิจัยประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยประเมินก่อนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และหลังแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1, 2 และ 5 โดยเพิ่มลำดับความยากง่ายตามลำดับของเนื้อหาและไวยากรณ์ที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้



5. ผู้วิจัยประเมินผลความสามารถในการผลิตผลงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยประเมินหลังแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

6. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ และแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

7. นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

### การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ

ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ โดยผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้ ( $\bar{X} = 6.78$ ,  $SD = 2.54$ ) สูงวก่อนการจัดการเรียนรู้ ( $\bar{X} = 16.04$ ,  $SD = 2.39$ ) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ

2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ โดยผลคะแนนความสามารถครั้งที่ 3 ( $\bar{X} = 17.40$ ,  $SD = 1.57$ ) สูงวก่อนผลคะแนนความสามารถครั้งที่ 1 ( $\bar{X} = 9.27$ ,  $SD = 2.40$ ) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการศึกษาพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ คะแนนก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2

ผลการวิเคราะห์พบว่า พัฒนาการความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คะแนนก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ หลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 โดยระหว่างขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ นักเรียนมีพัฒนาการในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทำการเปรียบเทียบพัฒนาเป็นรายคู่ โดยใช้ Scheffe โดยผลการเปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเป็นรายคู่ แตกต่างกันทุกคู่ โดยเรียงคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ พัฒนาหลังการใช้

รูปแบบการเรียนการสอนเชิง ผลิตราย (X = 17.40) สูงขึ้นกว่าพัฒนาการครั้งที่ 1 (X = 13.81) และสูงขึ้นก่อนการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตราย (X = 9.27) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตรายกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผลความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน เชิงผลิตราย ผลคะแนนอยู่ในระดับร้อยละ 87 (X = 9.27, SD = 2.40) ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2.3

3. ศึกษาความสามารถในการผลิตผลงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตราย

ผลการวิเคราะห์พบว่า ความสามารถในการผลิตผลงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตรายอยู่ในระดับดีมาก (X = 16.20, SD = 1.25) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานของ การวิจัยข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้

4. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตราย

ผลการวิเคราะห์พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตราย นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุด (X = 4.52, SD = 0.25)

### อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการพัฒนาศักยภาพในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตราย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผลในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาชีพและท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 1 ขั้นการเตรียมบริบทตามสภาพจริงของรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตราย โดยผู้วิจัยใช้เทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาร่วมในการจัดการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตราย พบว่า ผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตรายเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับทุกประเภทวิชาทุกสาระการเรียนรู้ ที่เน้นการพัฒนาคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนและเป็นการสร้างความรู้ใหม่จากการนำความรู้ไปผลิตชิ้นงาน การใช้เทคนิคการสอนภาษามาเป็นส่วนพัฒนาความรู้และพัฒนาความสามารถในการพูด

เพื่อการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรู้ในภาษาจีนประกอบกับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนควบคู่กันไป โดยมีกระบวนการขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพในขั้นตอนที่ 1 ขั้นการเตรียมบริบทตามสภาพจริง ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาความรู้ด้วยตนเองและมีการใช้ภาษาอย่างมีจุดหมาย โดยมีครูเป็นผู้เตรียมและคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนพร้อมทั้งเป็นผู้ที่คอยให้คำปรึกษาในจุดที่นักเรียนต้องฝึกปฏิบัติการศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ สาระสำคัญ กำหนดและดำเนินการเรียนรู้ตามหลักการและเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่เป็นการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ ๆ พร้อมกับการฝึกพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยผ่านกิจกรรมเกม กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติที่ผ่านการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติทั้งแบบเดี่ยวและกลุ่มย่อย ซึ่งจากวิธีการดังกล่าวจึงส่งผลให้ผลการเรียนรู้สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สื่อ ยี่ (2550) ที่ได้ศึกษาผลการเรียนรู้หลังการใช้เกมนักศึกษามีความสามารถในการพูดสูงขึ้นกว่าเดิมทุกด้าน เนื่องจากการใช้เกมในการสอนช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในบรรยากาศที่สนุกสนานผ่อนคลาย จึงทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับครู ได้มีการฝึกทักษะซ้ำ ๆ เป็นการฝึกที่ไม่น่าเบื่อ จึงทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์และบทสนทนาได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา อุดสาหะ (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการ ส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าสอนเรียน ซึ่งครูผู้สอนใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารโดยให้นักเรียนทำกิจกรรมโดยใช้กิจกรรมสื่อสารทางภาษาและเป็นการเสริมทักษะทางภาษาที่ช่วยให้นักเรียนสื่อสาร ช่วยเหลือกันในการค้นหาข้อมูล ถ่ายโอนข้อมูล และเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารทางภาษา ทำให้เรียนรู้ทางภาษามีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรธิดา วอนยอดพันธุ์ (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาทักษะภาษาไทยเพื่ออาชีพ เรื่องการพูดต่อที่ชุมชนและนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติกับการสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า ผลจากการจัดการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมตินั้น ช่วยให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้สัมผัสกับประสบการณ์ตรง และเกิดความคงทนในการเรียนรู้ จึงส่งผลให้ความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมสูงกว่าการสอนแบบปกติ

2. ความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม หลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ จากการประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร คะแนนหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพสูงกว่าก่อนการใช้ ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนนั้นผู้เรียนได้มุ่งเน้นในเรื่องความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ประกอบกับสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียน ได้มีโอกาสใช้ภาษาอย่างเต็มที่ สอดแทรกสื่อและกิจกรรมที่น่าสนใจ การปฏิบัติกิจกรรมในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่ระดับง่ายไปจนถึงกิจกรรมที่ยาก ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ครูต้องจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ นักเรียน ได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ นักเรียน มีความสามารถในการสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์และสามารถเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทที่ได้รับ โดยผู้วิจัยได้นำเอาขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลักที่สำคัญมาปรับใช้ในการให้ความรู้และพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร คือ ขั้นที่ 1 การนำเสนอ เป็นขั้นตอนที่ครูสอนเนื้อหาใหม่เพื่อให้ นักเรียน ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ รูปแบบการใช้ประโยค เพื่อสร้างความเข้าใจการจดจำและนำไปใช้ในการฝึกพูดขั้นต่อไป ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ นักเรียน ฝึกพูดโดยใช้ความรู้ที่ได้เรียนมาให้ถูกต้อง โดยเรียนรู้และปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่ครูได้เตรียมไว้ให้ และขั้นที่ 3 ขั้นผลิตภาษา เป็นขั้นตอนการให้ นักเรียน ได้รับความรู้ได้และมีการฝึกพูดให้คล่องแคล่วมากขึ้นโดยเน้นความกล้าแสดงออกและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าเน้นความถูกต้อง โดยมีการสรุปความรู้ทั้งแบบเดี่ยว แบบคู่หรือแบบกลุ่ม มีครูเป็นผู้แนะนำและแก้ไขความถูกต้อง ในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบ การเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ นักเรียนได้รับการฝึกตามขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทั้ง 3 ขั้นตอน เพื่อฝึกการใช้คำศัพท์ภาษาจีน ประโยคและบทสนทนาสั้น ๆ การโต้ตอบสนทนาตลอดจนการนำเสนอผลงานของตนเอง อีกทั้งยังฝึกความกล้าแสดงออกและความมั่นใจในการใช้ภาษาให้แก่นักเรียนได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ Freeman (1996) กล่าวว่าวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้โดยเน้นที่การสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการ ส่งเสริมให้มีการแสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่างๆเข้ามาช่วยให้มีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งในการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ นักเรียน ได้ฝึกฝนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา เรียนรู้กระบวนการทำงานเป็นกลุ่มเลือกปฏิบัติงานตามความถนัดและความสนใจของตนเอง เปิดโอกาสให้ นักเรียน ได้ฝึกความกล้าแสดงออกและความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จำลอง และ บริบทจริง จึงส่งผลให้ระดับคะแนนการประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บัทยา ชันอินทร์งาม (2556) ที่ได้ศึกษาผลการเรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดที่ส่งผลต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหอมเกร็ด ผลการศึกษาพบว่าความสามารถทางการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอน ที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษ จากการทดสอบคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 6.72 คะแนน และมีคะแนน

หลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 9.28 คะแนน ซึ่งผลการทดลองจากการใช้กิจกรรมเกมทางภาษามาช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้คำศัพท์โดยผ่านกิจกรรมเกมทางภาษาและการจัดกิจกรรมเสียงตามสาย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนเป็นผู้พูดให้ข้อมูลข่าวสาร โดยนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษและประโยคสนทนาที่เรียนมานำเสนอผ่านเสียงตามสาย มาถ่ายทอดและสื่อสารกับผู้ฟัง จนผู้ถ่ายทอดเกิดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

3. ความสามารถในการผลิตผลงานของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม เมื่อพิจารณาพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ มีขั้นตอนและกิจกรรมที่ส่งเสริมและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนได้เลือกการผลิตงานในสิ่งที่ตนเองสนใจและมีการส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันภายในกลุ่ม และให้นักเรียนดำเนินงานและปฏิบัติสร้างผลงานในรูปแบบของโครงงาน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3, 4 และ 5 ซึ่งในขั้นตอนของรูปแบบ การเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ เป็นรูปแบบที่มีการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้และฝึกฝนปฏิบัติด้วยการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้นำความรู้ที่ได้จากรายวิชามาใช้ในการผลิตสร้างผลงาน โดยต้องเกิดจากได้เรียนรู้ วางแผน ดำเนินการและนำเสนอผลงานที่สร้างสรรค์ร่วมกัน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำข้อความรู้ทางวิชาการ นำภูมิปัญญาของตนเองมาใช้ หรือมุ่งเน้นแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในบริบทของตน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม โดยผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำคัญที่ส่งเสริมความสามารถในการผลิตผลงานของนักเรียน ได้แก่

1) การเรียนรู้ เรื่อง อาชีพและท้องถิ่น จากกิจกรรมในขั้นตอนที่ 1 การเตรียมบริบทตามสภาพจริง นักเรียนได้เรียนรู้ เรื่อง อาชีพและท้องถิ่น และมีการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาเพื่อความรู้และความเข้าใจและความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งความรู้และทักษะดังกล่าวมีความสำคัญและจำเป็นต่อการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในการผลิตผลงานที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่นของนักเรียน

2) การเรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย จากกิจกรรมในขั้นตอนที่ 2 ตั้งเป้าหมายขั้นตอนที่ 3 การวางแผนและดำเนินการ และขั้นตอนที่ 4 ติดตามและประเมินผลงาน โดยนักเรียนได้ร่วมกันตั้งเป้าหมายและกำหนดรูปแบบของผลงาน ที่ต้องการทำเพื่อสร้างประโยชน์หรือ มีส่วนร่วมกับท้องถิ่นของตนเอง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการแบ่งงานตามความถนัดของสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมร่วมกันในการเลือกหัวข้อ วางแผน การดำเนินงานที่ต้องการลงพื้นที่เพื่อทำการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลประเด็นที่สมาชิกสนใจภายในท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนนำความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ไปประกอบการผลิตผลงานที่มีประโยชน์ ต่อท้องถิ่น โดยมีครูเป็นผู้ติดตามความก้าวหน้าของงานเป็นระยะ และให้คำปรึกษาในเรื่องการใช้ภาษาจีนในการนำเสนอ นอกจากนั้นยังมีการติดตามและประเมินผลการผลิตผลงานของนักเรียนให้ปรับปรุงแก้ไขจนได้ผลงานที่สมบูรณ์

จากผลการดำเนินกิจกรรมจากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เบื้องต้น ซึ่งผลให้นักเรียน มีความรู้



ความสามารถในการใช้ภาษาและการทำงานร่วมกัน ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่สอดคล้องแนวคิดของ คีรีวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2558) ที่ได้กล่าวถึงว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยผู้สอนต้องคำนึงถึงความพร้อม ความถนัดและความแตกต่างระหว่างบุคคล หากสามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้ได้ตามที่กล่าวมานั้น ผู้เรียนก็จะมีคุณภาพ มีความรู้ มีความสามารถ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการประกาศการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 ของ UNESCO (1995) ที่ได้กล่าวถึง 4 เสาหลักของการศึกษา (The four pillars of learning) เป็นทิศทางของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ การเรียนเพื่อรู้ การเรียนเพื่อปฏิบัติได้จริง การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน และการเรียนรู้เพื่อความเป็นมนุษย์ ซึ่งทิศทางการจัดการศึกษาดังกล่าวเป็นการจัดการศึกษาเพื่อความก้าวหน้าของมนุษยชาติที่จะอยู่ร่วมกัน และมนุษย์มีการเรียนรู้เพื่อบรรลุศักยภาพของความเป็นมนุษย์ด้วยการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (สำนักพัฒนาการจัดการศึกษา, 2555)

4. การประเมินความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม หลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ นักเรียนมีความคิดเห็น ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับความต้องการและวัยของนักเรียน นักเรียนมีความสนใจและต้องการศึกษาในเรื่องของท้องถิ่นหรือจังหวัดของตนเอง เนื่องจากเล็งเห็นความสำคัญในการได้รับความรู้เนื้อหาเพื่อนำไปต่อยอดในการศึกษาต่อหรือ การประกอบอาชีพในอนาคต ประกอบกับ วรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556) ที่ได้สรุปผลการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในกลุ่ม ระหว่างครู กับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการเรียนการสอน ได้แก่ การใช้ชุดกิจกรรม การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ คลิปเสียงจากเจ้าของภาษา ตัวจริง ช่วยงาน ทำให้ได้ นวัตกรรมที่มีคุณภาพในการเรียนการสอน สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้อยู่กับสิ่งที่เรียนได้ แต่ละกิจกรรมจะมีสื่อหรือภาพประกอบเพื่อเร้าใจเด็กมุ่งเน้นให้นักเรียนได้แสดงออก และมีส่วนร่วมในกิจกรรม นักเรียนจะรู้สึกชอบทักษะสัมพันธ์ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนโดยเริ่มจาก การฟังไปสู่การพูด การอ่านจับใจความสำคัญ การทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2550) ที่ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นกิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นตัวตั้ง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนและประโยชน์สูงสุด ที่นักเรียนควรได้รับ และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตัว

## ข้อเสนอแนะการวิจัย

### ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติ

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ ความสามารถในการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารและความสามารถในการผลิตงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ อยู่ในระดับดีถึงดีมาก ดังนั้นครูผู้สอนควรส่งเสริมการบูรณาการกระบวนการแสวงหาความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และสามารถนำมาใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนภาษาอื่น ๆ ได้ เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้และความสามารถทางภาษาจีน ด้านต่าง ๆ ทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด โดยสามารถใช้ห้องเป็นแหล่งเรียนรู้ และร่วมกับคนในห้องในการจัดการเรียนรู้

2. จากผลการวิจัยพบว่า การประเมินความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ ด้านการวัดและประเมินผล มีคะแนนเป็นลำดับสุดท้าย ดังนั้น ครูผู้สอนควรศึกษารูปแบบและวิธีการประเมินให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่ในชั้นเรียนมีจำนวนมาก เพื่อความถูกต้องและแม่นยำในการให้คะแนนการประเมิน

### ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อค้นหาตัวแปรตามโดยการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ในพัฒนาความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน ของผู้เรียน

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจนำรูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ ไปใช้ร่วมกับเทคนิค/วิธีสอนอื่น เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (Team Based Learning: TBL) การจัดการเรียนรู้โดยการสร้างสรรค์ผลงาน (Task Based Learning: TBL) การจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้เป็นฐาน (Place-Based Learning: PBL)

## เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ จังตระกูล. (2556). *การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยการใช้การสอนแบบโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.
- ข่าวออนไลน์ RYT9. (2549). *แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พ.ศ.2549–2553 กระทรวงศึกษาธิการ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.ryt9.com/s/cabt/69656>.
- จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช. (2549). *รูปแบบการเรียนการสอนเชิงผลิตภาพสู่การจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แหมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.



- ปัทมา ชื่นอินทร์งาม. (2556). ผลการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดที่ส่งผลต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหอมเกร็ด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ไพฑูรย์ ลินลาร์ตน์และคณะ. (2549). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ CRP. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรธิดา วอนยอดพันธุ์. (2550). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ วิชาทักษะภาษาไทยเพื่ออาชีพ เรื่อง การพูดต่อที่ประชุมของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบ การเรียนการสอนบทบาทสมมติกับการสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- รัตชนก เมืองเชียงหวาน. (2558). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม วิชาภาษาจีน โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ราชบุรี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- โรงเรียนบางบัวทองราษฎร์บำรุง. (2550). รายงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีการศึกษา 2550. นนทบุรี.
- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนารี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- วาสนา อุตสาหะ. (2555). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ กิจกรรมนันทนาการ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒนารชัย. (2558). วิธีสอนทั่วไป. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม.
- สือ ยี่. (2550). ผลการสอนโดยใช้เกมที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- สุนิสา เกียวกุล. (2548). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอน 4MAT (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- สำนักพัฒนาการจัดการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการพื้นฐาน. (2555). ทักษะการคิดและความสามารถ เฉพาะตน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2555). การประชุมหารือความร่วมมือ ด้านการเรียนการสอนภาษาจีน สืบค้นจาก [http://www.ops.moe.go.th/home/index.php?option=com\\_content&view=article&id=602:2012-06-18-07-00-42&catid=34:2012-04-27-04-51-31&Itemid=69](http://www.ops.moe.go.th/home/index.php?option=com_content&view=article&id=602:2012-06-18-07-00-42&catid=34:2012-04-27-04-51-31&Itemid=69)
- Freeman, D. a. R. (1996). *Teacher learning in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Zhang, J. Jinjun, Qiu, N., & Zhang, J. Jie. (2009). *The report of linking research between HSK and Chinese Proficiency Scales for speakers of other languages. ChineseExaminations2009*. Foreign Language Teaching and Research Press.